

Arrest

nr. 179 589 van 16 december 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat P. DELGRANGE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Angolees staatsburger bent, geboren op (...) 1995 te Luanda, van de Bakongo etnie.

U woonde bij uw ouders, samen met uw jongere broertjes. U ging naar school tot de negende graad en vervolgens begon u een opleiding als schoonheidsspecialiste. U heeft nooit gewerkt in Angola.

U verklaart dat uw vader op 10 oktober 2014 thuis kwam met gescheurde kleren. Matheus, een vriend die hem vergezelde, verklaarde dat ze werden achtervolgd en dat ze uw vader wilden vermoorden. Uw vader wilde niet veel zeggen over het incident. Op 25 november 2014 vielen mannen jullie woning binnen. Er werd een geweer op u gericht en uw moeder sprong voor u om u te beschermen waarop zij de kogel – bestemd voor u- ontving. Uw moeder overleed aan haar verwondingen. Uw vader werd die nacht meegenomen en sindsdien heeft u geen nieuws meer van hem. U belde naar Matheus die u meteen kwam halen en u en uw broers naar zijn huis bracht. Hij gebood jullie om er te blijven en om het huis niet te verlaten. Omdat uw vader steeds goed voor Matheus was, wilde hij nu iets terugdoen voor hem waardoor hij u hielp om het land te verlaten. Hij nam samen met u het vliegtuig op 2 april 2015. Hij liet u achter in Portugal. In Portugal leerde u de vader van uw dochter kennen, die in België woonde. U verbleef bij een vriend van hem. Toen bleek dat u zwanger was, ging u de vader van uw kind achterna. U beviel in België van een dochter, P.M.D. op 21 december 2015. De relatie met de vader brak af. Op 15 oktober 2015 vroeg u vervolgens asiel aan.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u represailles vreest van het MPLA (de machthebbende partij) omdat uw vader lid was van UNITA. (zie gehoor CGVS, p 13)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het feit dat u in Portugal geen asiel aanvraagde (zie gehoor CGVS, p 9), ondermijnt een eerste keer uw geloofwaardigheid. Immers, ook al zou u over een geldig visum beschikken om in Portugal te verblijven, gaat het hier om een toeristenvisum met een geldigheid van 15 dagen, waardoor u, de tijd die u Portugal verbleef, naar uw zeggen zes maand (zie gehoor CGVS, p 3) over geen geldig verblijfsstatuut beschikte. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat u verklaart dat u op 2 april 2015 Angola heeft verlaten (zie gehoor CGVS, p 5 en p 12) terwijl uw toeristenvisum werd aangevraagd op 20 juli 2015 en u op 20 juli 2015 het land zou verlaten. Daarenboven blijkt dat u bij het indienen van uw visumaanvraag een andere geboortedatum opgaf; namelijk 31 augustus 1999 in plaats van 28 augustus 1995, zoals u bij het CGVS deed. Er kunnen ernstige bedenkingen worden gezet bij uw werkelijke identiteit.

De tegenstrijdige verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS bevestigen dit alleen maar. Zo verklaart u bij de DVZ dat u bent geboren op 28 augustus 1995 (zie verklaring DVZ, vraag 4, ingevuld bij de DVZ op 3 november 2015) terwijl u bij het CGVS initieel verklaart dat u op 28 augustus 1993 (zie gehoor CGVS, p 3) zou zijn geboren. Ook verklaart u bij de DVZ dat u zou gewerkt hebben als boekhoudster (zie verklaring DVZ, vraag 12, ingevuld bij de DVZ op 3 november 2015). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd tijdens uw gehoor bij het CGVS, verklaart u dat u nooit als boekhoudster heeft gewerkt maar dat u het wel heeft gestudeerd op school. U verklaart nooit te hebben gewerkt in Angola (zie gehoor CGVS, p 11).

Verder kan u niet aannemelijk maken dat uw vader daadwerkelijk lid was van UNITA. U zegt dat u weet dat uw vader bij Unita was omdat hij een kaart had waar Unita op stond en omdat hij petten en t-shirts droeg waarop Unita stond (zie gehoor CGVS, p 15). Wanneer de protection officer (verder PO) u vervolgens vraagt hoe een T-shirt van Unita er dan uitziet, verklaart u dat het wit is met de vlag van de partij. Wanneer de PO u vraagt om de vlag te beschrijven, zegt u dat u het vergeten bent (zie gehoor CGVS, p 15). Wanneer de PO u aanmoedigt om de vlag nader te beschrijven, geraakt u niet verder dan te zeggen dat deze groen is en dat u de andere kleuren bent vergeten (zie gehoor CGVS, p 15). Het is weinig overtuigend dat u de vlag niet kan beschrijven van Unita wanneer u aangeeft dat u mede hierdoor wist dat uw vader lid was van Unita. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de vlag van Unita inderdaad groen is verrat, maar dat de hoofdkleur toch wel rood is.

U weet alleen dat uw vader tot de partij behoort, maar u heeft geen idee over de functie die hij binnen de partij bekleedde of over de taken die hij voor de partij moest uitvoeren (zie gehoor CGVS, p 8). Het is niet aannemelijk dat u, na de verdwijning van uw vader zich niet heeft ingelicht over wat uw vader binnen de partij deed. Er mag van u worden verwacht dat u zich informeert over de reden waarom uw vader zou vermoord zijn. Zeker wanneer u was ondergedoken bij Matheus, die eveneens lid van Unita

was, van 26 november 2014 tot wanneer u het land zou hebben verlaten op 2 april 2015 (zie gehoor CGVS ,p 6, p 12) had u de kans om u te informeren over de problemen die uw vader zou hebben gehad. Van u kan worden verwacht dat u er alles aan zou doen om informatie over uw situatie te bekomen, gezien informatie van primordiaal belang is om de door u geschetste vrees in te schatten. Van u kan redelijkerwijs worden verwacht dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren over uw persoonlijke problemen. Het feit dat u zich niet heeft geïnformeerd over de activiteiten van uw vader, is een volgende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas. U verklaart dat uw vader u te jong vond om dingen van de politiek te begrijpen (zie gehoor CGVS, p 9 en p 15). Indien uw vader daadwerkelijk bij Unita zou zijn betrokken en indien u werkelijk zou hebben gevraagd naar zijn activiteiten binnen de partij, is het niet aannemelijk dat hij u niets over politiek zou hebben uitgelegd (zie gehoor CGVS, p 16).

U kan geenszins aannemelijk maken dat uw vader lid was van Unita.

Naast het feit dat u niet aannemelijk kan maken dat uw vader daadwerkelijk lid is van Unita, kan u ook helemaal niet geloofwaardig maken dat hij omwille van zijn lidmaatschap werd ontvoerd en dat u hierdoor gevaar zou lopen.

Ook hier geeft u tegenstrijdige informatie bij de DVZ en het CGVS. Immers, bij de DVZ had u verklaard dat uw vader op 10 november 2014 gehavend naar huis kwam (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld op 18 maart 2016). Bij het CGVS verklaarde u echter dat hij op 10 oktober 2014 thuiskwam na een gevecht (zie gehoor CGVS, p 7). De opeenstapeling van incoherente verklaringen maken uw relaas verder ongeloofwaardig.

Tot slot is het helemaal niet geloofwaardig dat u bij de beste vriend van uw vader zou onderduiken, moest u effectief MPLA vrezen. U verklaart dat Matheus ook aanwezig was wanneer uw vader op 10 oktober zou zijn achtervolgd en geslagen (zie gehoor CGVS, p 7). U geeft aan dat hij ook lid was van Unita (zie gehoor CGVS, p 9). U verduidelijkt dat Matheus op de hoogte was van alles wat er gebeurde binnen de partij (zie gehoor CGVS, p 13). U geeft aan dat u niet weet of ze u hebben gezocht en dat ze niet wisten dat u bij de vriend van uw vader verbleef (zie gehoor CGVS, p 13). Het is echter weinig waarschijnlijk dat, indien u werkelijk zou zijn gezocht, dat ze niet bij de vriend van uw vader zouden hebben gezocht. Daarnaast is het ook zeer merkwaardig dat u aangeeft dat u niet weet of de vriend van uw vader ooit problemen zou hebben gehad (zie gehoor CGVS, p 16) terwijl hij wel dezelfde functie zou hebben als uw vader (zie gehoor CGVS, p 10). Het is niet aannemelijk dat u zich, ook hieromtrent niet beter zou hebben geïnformeerd, wat alweer een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt een residentiekaart voor met nr 00024/2014, opgemaakt op 21 juli 2014, waaruit zou blijken dat u in K. Kiayi zou hebben gewoond. Daarnaast legt u ook een geboortebewijs voor met nr 1132/2012 waaruit blijkt dat u op (...) 1995 zou zijn geboren te S. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster stelt dat verweerder bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

Waar verweerder stelt het vreemd te vinden dat verzoekster in Portugal geen asiel heeft aangevraagd, merkt verzoekster op dat zij aanvankelijk legaal in Portugal verbleef en daar ook na het verstrijken van haar visum is blijven wonen. Zij wijst erop dat zij de procedures niet kende en dat voor haar het belangrijkste was dat zij zich niet meer bevond in Angola maar in een veilig land.

Waar verweerder niet gelooft dat verzoeksters vermoorde vader lid was van UNITA, stipt verzoekster aan dat zij heeft aangegeven dat haar vader niet veel over zijn werk praatte omdat hij zijn gezin niet in gevaar wilde brengen. Verzoekster acht het ook niet redelijk van verweerder om van haar te verwachten dat zij meer informatie zou hebben bekomen omtrent de verdwijning van haar vader, nu zij niemand heeft in Angola die zijn leven zou willen riskeren om onderzoek te doen naar deze verdwijning en naar de moord op haar moeder.

Verzoekster herhaalt de problemen die zij tijdens haar gehoor heeft aangehaald, met name een overval op haar vader op 10 oktober 2014 en de moord op haar moeder en de ontvoering van haar vader op 25 november bij haar thuis en wijst erop dat uit het gehoor blijkt dat zij erg emotioneel was bij de herinnering aan deze gebeurtenissen. Zij meent wel degelijk gegronde redenen te hebben om te vrezen bij haar terugkeer vermoord te worden, zoals haar moeder en vermoedelijk haar vader en om asiel aan te vragen.

2.2. Bevoegdheid

De Raad beschikt op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, personen die reeds in een ander unieland erkend zijn of de "technische" weigeringen die geen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad kan de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

2.3. Onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stelen op een correcte feitenvinding.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999; nr. 82.301, RvS 18 april 1997, nr. 65.919).

Het onderzoek naar de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke regelgeving:

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een “vluchteling” de persoon is: *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan indien aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet is voldaan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid weliswaar niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze te toetsen en dit in het licht van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal (HvJ 22 november 2012, MM v. Ierland, C-277/11, §§ 64-67). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een erkenning of toekenning van een internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

Verweerder hecht geen geloof aan het vluchtrelaas van verzoekster en wel omdat hij vooreerst bedenkingen heeft bij de identiteit van verzoekster nu zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande haar geboortjaar, 1993 of 1995. Verder sprak verzoekster zich eveneens tegen wat betreft haar werk, nu eens boekhoudster (bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hierna verkort de DVZ), dan weer heeft verzoekster nooit gewerkt maar wel voor boekhoudster en schoonheidsspecialiste gestudeerd volgens haar verklaring bij verweerder. Verweerder gelooft ook niet dat verzoeksters vader effectief lid was van Unita, nu verzoekster verklaarde dat ze wist dat haar vader lid was van die beweging omdat hij er petten en T-shirts van droeg waarop de vlag stond afgebeeld. Verzoekster kon echter geen verdere beschrijving geven van die vlag als dat er groen in voorkomt. Verzoekster heeft verder geen idee welke functie haar vader binnen Unita had of welke taken hij moest uitvoeren. Verweerder acht het niet aannemelijk dat haar vader nooit iets over politiek zou uitgelegd hebben als hij effectief bij Unita betrokken zou zijn geweest en verzoekster ook werkelijk naar diens activiteiten zou gevraagd hebben. Ook de verklaringen over het onderduiken bij de beste vriend van haar vader, acht verweerder ongeloofwaardig indien ze effectief MPLA moest vrezen. Deze vriend zou immers dezelfde functie als verzoeksters vader gehad hebben binnen de partij, zodat kan aangenomen worden dat indien men verzoekster effectief zou gezocht hebben, de MPLA ook bij de vriend van haar vader zouden gezocht hebben. Verweerder vindt het eveneens vreemd dat verzoekster niet weet of die vriend ooit zelf problemen zou gehad hebben omwille van diens activiteiten voor Unita.

De Raad sluit zich aan bij de voormelde motieven om tot de ongeloofwaardigheid van het relaas te besluiten. Deze vaststellingen vinden steun in de stukken van het administratief dossier. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens het gehoor op tal van pertinente vragen het antwoord schuldig moest blijven of ontwijkend heeft geantwoord. Zelfs al kan aangenomen worden dat een vader om zijn gezinsleden niet in gevaar te brengen niet veel vertelt over diens activiteiten, is een totale onwetendheid daaromtrent zoals *in casu* niet aannemelijk. Waar verzoekster nog stelt dat zij niet in staat zou zijn om op welke manier dan ook informatie te bekomen nu zij niemand heeft in Angola die zijn leven wil riskeren om een onderzoek te doen naar de verdwijning van haar vader en de moord op haar moeder, volgt de Raad niet. Niet alleen verklaart zij nog via de dominee contact te hebben met die vriend van haar vader bij wie ze was ondergedoken, bovendien zouden haar jongere broers ook nog bij die vriend verblijven. Verweerder heeft geenszins een doorgedreven onderzoek geëist naar de verdwijning en moord, maar heeft gewoon basisvragen gesteld aangaande de functie en taken die haar vader zou uitgeoefend hebben binnen Unita en of de vriend van de vader, die dezelfde rol zou hebben vervuld, ook persoonlijke problemen heeft gekend daardoor. Het feit dat verzoekster tijdens het gehoor op een bepaald ogenblik emotioneel is geworden, volstaat *in casu* niet de Raad te overtuigen van de waarachtigheid van het relaas.

Waar verzoekster nog zonder enige toelichting stelt dat verweerder "bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan" stelt de Raad vast dat verzoekster op 20 juni 2016 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was zij in het gezelschap van een tolk die het Portugees machtig is en heeft zij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is gesteund op het verslag van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat verweerder hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus, die gestoeld is op de door de Raad weerhouden motieven die steun vinden in het administratief dossier, in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Een kennelijk onredelijke verhouding tussen de motieven en het dispositief kan niet worden vastgesteld. De weerhouden motieven steunen evenmin op een incorrecte feitenvinding.

Verzoekster kan niet aannemelijk maken een gegronde vrees te hebben voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *"de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

"a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

De Raad stelt vast dat verzoekster weliswaar om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt en een schending aanvoert van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet doch dit enkel toelicht in het licht van de vluchtelingenstatus. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover zij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van haar asielrelaas, merkt de Raad op dat, gelet op het voorgaande, kan worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoekster zich niet baseren op de elementen

die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Geheel ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoekster heeft verklaard naar België te zijn gekomen om de vader van haar kind te vervoegen. Ze verklaarde vervolgens de moeder te zijn van een kind van een Belgische vader, die het kind heeft erkend. Indien verzoekster de moeder is van een Belgisch kind, komt het aan verzoekster toe de gepaste procedure in het licht van een eventuele gezinshereniging op te starten.

2.5. Verzoek tot vernietiging

Zoals *supra* reeds gesteld kan de Raad enkel tot een vernietiging overgaan hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing.

De Raad kan op basis van de elementen uit het administratief dossier komen tot de bevestiging van de bestreden beslissing. Bijgevolg is er geen reden voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES